

Resultaten peiling ‘Het aantal in te korven duiven’

Op de vraag of het aantal in te korven duiven aangepast dient te worden, reageert maar liefst 76% positief. Een kwart van de ruim 1.300 respondenten vindt het niet nodig om de maximale aantallen aan te passen. Wanneer we de open antwoorden analyseren dan komt daar het volgende uit:

"Vindt u dat het aantal duiven dat deelneemt aan een wedvlucht aangepast moet worden? Huidige regel is dat er maximaal 150 oude duiven en 250 jonge duiven in concours gezet mogen worden."

Voorkeur aantal in te korven duiven (vraag 2)

De overgrote meerderheid van de respondenten die een aanpassing wenst, noemt aantallen die aanzienlijk lager liggen dan de huidige maxima van 150 oude en 250 jonge duiven. De reacties zijn onder te verdelen in een viertal ‘thema’s’:

1. Voorkeur voor lagere maximale aantallen

De meest genoemde combinaties liggen rond:

- 50 oude duiven / 100 jonge duiven
- 75 oude duiven / 100-125 jonge duiven
- 100 oude duiven / 150 jonge duiven

Deze drie bandbreedtes komen verreweg het vaakst terug.

2. Sterke groep wil verdergaande beperking

Een aanzienlijk aantal respondenten noemt nog lagere aantallen, zoals:

- 20-40 oude duiven
- 40-80 jonge duiven
- 30 oude duiven / 50 jonge duiven

Deze groep pleit expliciet voor een veel kleinere wedstrijdploeg.

3. Bepaal het aantal duiven dat telt voor de uitslag

Veel respondenten verschuiven de discussie van "hoeveel mogen mee" naar:

- hoeveel mogen meetellen voor uitslag of kampioenschap;
- hoeveel vooraf aangewezen moeten worden.

Ofwel er mogen meer duiven mee als training, maar niet alle duiven tellen voor de uitslag. Eventueel de trainingsduiven later lossen dan de wedstrijdduiven. Dit wordt regelmatig genoemd als goed alternatief voor het aanpassen van de aantallen.

4. Coördinaat/adres als uitgangspunt

Respondenten benoemen ook dat het goed zou zijn om een maximaal aantal duiven per erf of coördinaat vast te stellen.

Waarom het aantal in te korven duiven niet aanpassen (vraag 3)

Op deze vraag worden vooral economische, organisatorische en sportieve argumenten gegeven. Ook wordt gesteld dat niet het aantal duiven, maar de spelvorm of puntentelling aanpassing verdient. Ook deze reacties hebben we op hoofdlijnen gebundeld:

1. Grote inkorvers houden de sport betaalbaar

Veruit het meest gegeven argument om de aantallen niet aan te passen. Zo wordt onder meer genoemd:

- lagere vrachtkosten per duif;
- beter gevulde transportwagens;
- behoud van betaalbaarheid van de sport;
- voorkomen van verdere kostenstijgingen.

2. Vrijheid van de liefhebber

Veel respondenten vinden dat liefhebbers zelf moeten bepalen:

- hoeveel duiven zij inkorven;
- hoe zij hun hobby beoefenen.

Terugkerende formuleringen zijn "vrijheid blijheid" en "laat iedereen zijn hobby uitvoeren zoals hij wil".

3. Probleem oplossen via kampioenschappen

Opvallend veel respondenten zijn niet tegen huidige aantallen, maar willen:

- alleen vastgesteld aantal duiven laten meetellen;
- aparte kampioenschappen/uitslagen/divisies voor grote en kleine liefhebbers;
- aangepaste puntensystemen;
- wijziging berekening kampioenschappen.

Hiermee proberen zij sportieve gelijkheid te bereiken zonder het aantal ingezette duiven te beperken.

4. Aantal duiven is niet het echte probleem

Een deel van de respondenten geeft aan dat andere factoren belangrijker zijn, zoals:

- vlieggebied;
- lossingen;
- verdeling van duiven in de wagen;

Deze groep ziet een aanpassing van aantallen niet als de primaire oplossing

Tot slot

De peiling laat zien dat een ruime meerderheid van de respondenten voorstander is van het aanpassen van de maximale aantallen in te korven duiven. Tegelijkertijd blijkt uit de toelichtingen dat de discussie breder wordt gezien dan alleen de aantallen.

Respondenten noemen ook onderwerpen als kampioenschappen, uitslagen, puntentellingen, transportkosten, invliegduiven en de organisatie van het spel. Daarmee geven respondenten aan dat meerdere factoren van invloed zijn op een eerlijke en toekomstbestendige duivensport.